

er godt tilfredse med det Resultat, der er opnaaet, maa dette bero paa en Misforstaaelse. Jeg støtter mig her til Referatet af de Forhandlinger, der paa et Møde den 31. Juli er ført mellem Jernbaneforbundets Repræsentanter og Generaldirektøren. Sidstnævnte lovede ved denne Lejlighed at ville gøre Indstilling om, at den Lønforbedring, som Socialdemokrater og Radikale i Fjor havde foreslaaet, blev bevilget, men for drede som Vederlag, at Forbundets Repræsentanter skulde fraskrive sig Retten til allerede til næste Aar at stille yderligere Lønkrav. Det mente Forbundets Repræsentanter ikke at kunne gaa ind paa. De erklærede, at de vilde have Ret til at henvende sig til Ministeren og søge Forholdene forbedrede og, hvis det ikke lykkedes, da at stille Krav derom, saa snart der var Udsigt til, at Sagen kunde gennemføres. Og Repræsentanterne lod til Protokollen tilføre følgende Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Da Generaldirektionens Forslag til Lønforhøjelser for de maanedslønnede Depotarbejdere og det faste daglønnede Personale under Baneafdelingen ikke kan antages at ville tilfredsstille det paa gældende Personale, maa Forbundets Repræsentanter indskrænke sig til at tage det foreslaaede til Efterretning, idet man agter ved Henvendelse til Ministeren for offentlige Arbejder at søge den foreslaaede Sum forhøjet.“ Dette tyder ikke paa særlig Tilfredshed, og jeg haaber derfor, at den højtærede Minister og Finansudvalget vil have Opmærksomheden henvendt paa de Ønsker, som er fremkomne fra disse Folk ved Banerne.

Den højtærede Trafikminister omtalte ikke Ekstraarbejdernes Stilling. Jeg haaber derfor, at det Andragende, der er tilsendt ham fra en Del Ekstraarbejdere, maa blive imødekommet, ligesom jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil sørge for, at Ekstraarbejderne i alt Fald lønnes med samme Timeløn som den, der er almindelig paa de forskellige Steder.

Jeg har dog en Tak at bringe den højtærede Trafikminister, det er for hans velvillige Stilling med Hensyn til Skibsførerne paa Korsør—Kiel-Routen. Derimod er jeg naturligvis ikke saa tilfreds med den Maade, hvorpaa den højtærede Minister afviste min Kritik af Forholdene om Bord paa de Skibe, der gaar i denne Route. Den højtærede Minister havde den Opfattelse, at jeg var det eneste af Tingets Medlemmer, som egentlig nærede Interesse for Routen: Korsør—Kiel. Jeg ved ikke,

med hvilken Ret den højtærede Minister søger at samle de 113 Medlemmer under sin Ministerhat og siger, at de er enige med ham. Jeg har, siden den højtærede Minister svarede mig, talt med en Del af Tingets Medlemmer og har langt fra faaet den Opfattelse, at alle er enige med den højtærede Minister. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Stillingen vil blive i Fremtiden paa denne Route. Jeg skal kun henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelse om, at det har lange Udsigter, inden Rødby—Femern-Routen bliver til Virkelighed, og at man som Følgeder af ikke paa det nuværende Tidspunkt kan nedlægge Kiel—Korsør-Routen. Naar Ministeren har den Opfattelse, synes jeg, det er berettiget at kræve, at Staten sørger for, at de Skibe, der gaar i denne Fart, er nogenlunde anstændige med Hensyn til Pladsforholdene for Passagererne. Jeg drister mig endnu en Gang til at henstille til den højtærede Minister at tage under velvillig Overvejelse, om han ikke kan indføre Forbedringer paa disse Skibe, og ligeledes, om man ikke kunde træde i Underhandling med Tyskland om en mere rentabel Drift. Jeg tror, at en Forbedring af denne Route i Øjeblikket ikke vil virke forstyrrende med Hensyn til Ordningen af de fremtidige Trafikforhold.

Af Hensyn til, at man ønsker Debatten afsluttet i Aften, skal jeg ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Trafikministerens Stilling til Telefontaksterne, ihvorvel der kunde være god Anledning dertil. Naar den højtærede Minister dækker sig bag Telefonudvalget, har han til en vis Grad Ret, men ogsaa kun til en vis Grad, thi jeg tror ikke, det kan være den højtærede Minister ubekendt, at den Stilling, som det Udvalg, der i Tidernes Morgen er blevet nedsat angaaende denne Sag, og som nu for nylig blev suppleret med et Par enkelte Medlemmer, har indtaget, ikke tilfredsstiller de Forventninger, som Abonnenterne havde næret til Udvalget. Jeg tror heller ikke, det vil være den højtærede Minister ganske ubekendt, at dette Udvalg har saare ringe Samfølelse med det store Antal Abonnenter. Der vilde derfor neppe være sket nogen Skade, hvis den højtærede Trafikminister i Stedet for at afvise min Henstilling om en Forbedring af Banefunktionærernes Kaar med den flotte Bemærkning: Lønkrav løber jo ikke fra os, havde undersøgt, om Telefonudvalgets Stilling faldt sammen med Abonnenternes, og foreløbig havde sagt